

formens Gennemførelse, som det blev paa-
staaet. Jeg er ikke og har aldrig været i
Tvivl om, at den Omstændighed, at For-
handlingen om Skattereformen standsede i
forrige Samling henimod dennes Slutning,
ene og alene er begrundet deri, at man
her i denne Sal tog en Beslutning, som
næppe nogen forud havde anet kunde
komme i Stand. Jeg er ikke i Tvivl om,
at det, at man umuliggjorde Revisionen af
de indirekte Skattelove derved, at man de-
finitivt — definitivt i alt Fald indtil videre
antager jeg — frasagde sig enhver Vilje
til at gaa med til en forhøjet Brændevins-
beskatning. — var det afgørende, og det er
der næppe ret mange omkring i Landet af
dem, som have Interesse for Skattelovens
Gennemførelse, der ere i Tvivl om.

Nu vilde jeg grumme nødig, at der
skulde komme en ny Skuffelse. Jeg vilde
derfor særdeles meget ønske, at vi i denne
Samling kunde komme til Ende med i et-
hvert Tilfælde den ene Halvdel af Skatte-
lovene. For den anden Halvdel ser det
desværre kummerligt ud, og det beklager
jeg saa meget mere, som jeg tillægger den
Halvdel, der nu er skudt ud i en ube-
stemt Fremtid — altsaa de indirekte
Skattelove — langt, langt større Betydning
for Befolkningen end det, vi her behandle.
Jeg er imidlertid Opportunist paa dette
Omraade. Jeg har saa længe som muligt
haft det Standpunkt, at de fire Love burde
følges ad, og har navnlig haft det Stand-
punkt, at der ikke burde gennemføres enten
en Indkomst- og Formueskat eller en for-
højet Brændevinsskat paa anden Maade
end saaledes, at de to Love fulgtes ad.
Det har været mit Standpunkt, saa længe
jeg har beskæftiget mig med Politik. Jeg
har holdt mig derpaa, saa længe det var
mig muligt, men nu er det ikke muligt
længere, og saa er Spørgsmaalet da: Skal
man gøre det ene eller det andet? Som
sagt, jeg ser opportunistisk paa disse Ting,
jeg synes, der maa gøres noget, og derfor
er jeg rede til at stemme for det, som har
mest Udsigt til at gennemføres, ja, jeg
havde nær sagt, uanset hvorledes det ser
ud. Jeg anser det for den største Ulykke
for Landet, at Befolkningen bliver holdt i
Spænding, og, som mange tro, bliver holdt
for Nar. Jeg ved godt, at den ikke bliver
holdt for Nar, men mange tro det, det
vide de Herrer godt.

Jeg er den ældre Skattekommission
taknemmelig, fordi den har fremmet sine
Arbejder saa hurtigt, at Skattelovforslaget
er kommet her ind i Tinget paa et saa
tidligt Stadium, som det er. Derved til-

vejebringes der Mulighed for, at man dog
altsaa i denne Samling kan komme til en
endelig Afgørelse. Men i det store og
hele har Skattekommissionens Forslag været
mig en Skuffelse. Jeg har ikke været i
Stand til i de Aar, Skattelovene have fore-
ligget, at komme til Erkendelse af, at det
skulde være nødvendigt at benytte et saa
uhyre Apparat som det, her er fremstillet
i disse Skattelove, for at komme til et saa
tarveligt Resultat som det, Indholdet af
Skattelovene byder. Jeg havde ventet, at,
naar der herfra blev nedsat en parlamen-
tarisk Kommission, der maa forudsættes
at rumme den størst mulige praktiske Ind-
sigt, vi have her i Landet paa dette Om-
raade, vilde der fremkomme et virkelig
praktisk Skattelovforslag fra den. Men
det er ikke sket. At det Forslag, der op-
rindelig blev forelagt af Regeringen, efter
mit Skøn — og jeg har nogen Forstand
paa Skattelove efter mangeaarig Øvelse —
ikke er praktisk, det tillægger jeg ikke
Regeringen eller Koncipisten af Lovfor-
slaget nogen Skyld for, fordi der hører
praktisk Kendskab til at behandle disse
Ting, til overhovedet at kunne skrive et
brugeligt Skattelovforslag. Jeg erkender
naturligvis, at ogsaa dette Forslag her,
hvis det bliver til Lov, kan bruges, selv-
følgelig, men det er i den Grad kunstfær-
digt og fyldt med Omsvøb i alle mulige
Retninger, at det paalægger Kommunal-
raadene rundt omkring i Byer saavel som
paa Land et saa stort Arbejde, at det er
mig ubegribeligt, at ikke en eneste af de
Herrer, som sode i Kommissionen, havde
Øje derfor. Jeg maatte dog formode, at
i den Kommission sad der Mænd, som
havde praktisk Kendskab til Kommunal-
forvaltningen, og hvis en af disse Herrer
havde sat sig hen og undersøgt, hvad det
er for et Ekstraarbejde, som disse Skatte-
love paalægger Kommunalraadene, vilde
han sige: Det gaar slet ikke i en stor
Mængde af vore Kommuner saavel i By som
paa Land. Vedtagelsen af disse Skatte-
love vil medføre, at man maa give Kom-
munerne et stort lønnet Apparat til Brug
ved deres Gennemførelse. Det kan ikke
gaa anderledes, det er ikke muligt andet,
det er noget, enhver kan se, der har praktisk
Kendskab til, hvorledes kommunal
Styrelse gaar for sig, og hvad der kræves
udført af et Kommunalraad og udført
uden Vederlag. Det er mig derfor ganske
klart, at det Forslag, der har foreligget
fra den første Dag, er, for at bruge et
mildt Udtryk, meget lidt praktisk, meget
for omstændeligt og alt for urimeligt be-